

ELECCIONS MUNICIPALS Notícies, resultats, mapes i anàlisis (<https://www.naciodigital.cat/municipals>) | Totes les candidatures (<https://www.naciodigital.cat/candidatures26m>)

Per fi podràs dormir tranquil
amb les teves assegurances

NOMÉS FINS AL 30-06-19
NRI: 2993-2019/09681

(<https://www3.smartadserver.com/click?>

imgid=23856388&insid=8743903&pgid=941534&ckid=2577488979380298513&uii=457780466999062577&acd=1558759575251&pubid=17&tmstp=6nacio%2520digital%3a-my_box%3a-display)

ENTREVISTA

Iolanda Batallé: «Si publico un llibre és perquè tinc la necessitat de fer un regal als lectors»

L'escriptora, periodista i editora és al capdavant de :Rata_, una nova editorial que busca textos únics | El projecte ve definit per una premissa: "el primordial és que l'escriptor necessiti escriure el llibre" | Totes les obres són publicades en castellà i en català: "és una política de països i de cultura, de fer créixer els nostres autors al món"

per Esteve Plantada (<https://www.naciodigital.cat/noticies/autor/5/estev/plantada>), 29 d'octubre de 2016 a les 11:00 |

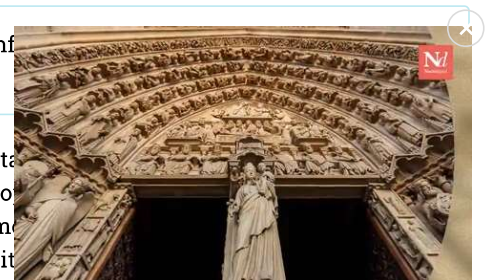
(<https://www.naciodigital.cat/pdf.php?id=118752>)

Iolanda Batallé | Adrià Costa

Aquesta informació es va publicar originalment el **29 d'octubre de 2016** i, per tant, la informació pot estar desactualitzada.

El món editorial català compta des del darrer 26 d'octubre amb un nou protagonista, :Rata_, una nova editorial més personal de tots els que ha liderat Iolanda Batallé Prats (<http://www.encyclopediadelabarra.cat>) (Barcelona, 1971). El segell neix amb dos títols de qualitat indiscutible i que prometen emprendre: *Sanmao*; i *Jo mateixa, suposo*, de Natàlia Carrero), impulsats per l'espurna d'una ment viva.

Privacy Settings

abraça amb una passió encomanadissa i sempre autèntica. Aquest n'és el *quid* de la qüestió: viure al màxim cada projecte, com si t'hi anés la vida, la feina i les il·lusions que hi tens dipositades. [\(https://www.naciodigital.cat/\)](https://www.naciodigital.cat/)

Potser per això, Iolanda Batallé és una dona d'èxit, agraïda i amb una sensibilitat especial pels detalls que fan inoblidables les coses. I potser per això la irrupció del nou segell coincideix, aquest dissabte 29 d'octubre, amb el centenari del naixement de Maria Lluïsa Viladoms, l'àvia de Batallé. "Tots tenim una persona que ha marcat a la nostra vida, jo la tinc a ella", ens confessa, amb complicitat. Va morir amb 91 anys i *La memòria de les formigues* ([http://www.arallibres.cat/ca/catalog/8/547/la-memoria-de-les-formigues-\(ed-de-butxaca\)](http://www.arallibres.cat/ca/catalog/8/547/la-memoria-de-les-formigues-(ed-de-butxaca))) (Ara Llibres, 2009), el primer llibre que va escriure, ja anava dedicat a ella. "Em fa molta il·lusió aquesta connexió, perquè Rata_ és el projecte més personal que he fet i que faré mai", rebla, amb un somriure d'íntima satisfacció.

Publicitat

La veritat és la clau que fa girar el món d'aquesta escriptora, periodista i editora. Que tot sigui real, que el somriure atrapi perquè conté autenticitat, que la passió no porti a enganys, que els llibres que s'editin portin un bocí d'ànima incrustada. Així es mostra Iolanda Batallé quan parla d'aquest projecte, "allò que jo penso que hauria de ser una editorial". Un projecte que neix després de veure i de pair els canvis soferts pel sector a Catalunya, amb un munt de noves editorials petites que "ho estan fent molt bé, una cosa que s'oblida massa sovint".

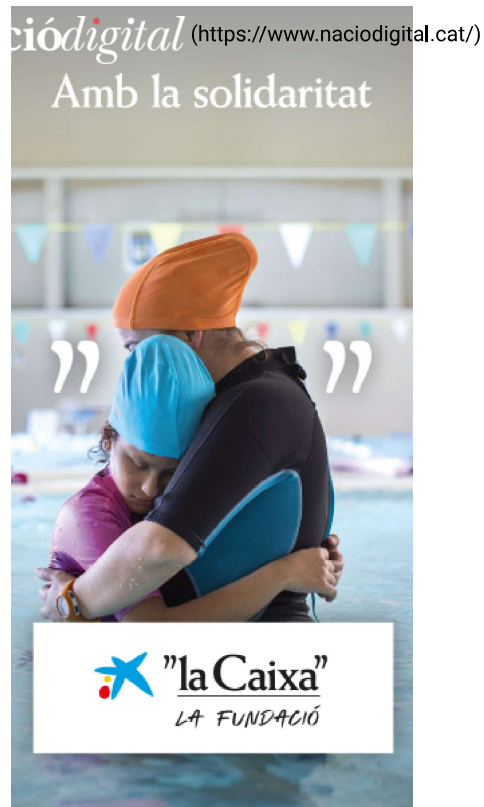

Iolanda Batallé Foto: Adrià Costa

Una nova editorial en temps de noves editorials?

Privacy Settings

"Quan em proposen fer una nova editorial adulta, de seguida em pregunto per què se n'hauria de fer una altra", explica. El punt de partida no oblidat que una editorial és un discurs, per això els primers esforços es van centrar en saber exactament què havia de ser :Rata_. "Després, gairebé immediatament, va venir l'altra pregunta: i jo, què lleigeixo?" I la resposta van ser projectes editorials com Raig Verd, Periscopi, Males Herbes, Libros del asteroide, Impedimenta, Minúscula, etc. "Anem a fer això, em dic". Un catàleg d'editors que creuen en allò que fan, que ho defensen, que publiquen gairebé per necessitat.

L'essència de :Rata_ és, en aquest sentit, allò que defineix el projecte: "la cosa primordial és que l'escriptor necessiti escriure el llibre. I el que jo he fixat com a responsabilitat és trobar textos". I el primer va ser el de la Natàlia Carrero (<http://lalectoracomun.tumblr.com/>). "Portava nou mesos valorant originals, amb seixanta o setanta manuscrits, i no trobava *la cosa* –explica Batallé–. N'hi havia que m'agradaven, però no quadraven amb el discurs que havia plantejat per :Rata_". Però, tot d'una, apareix el llibre adequat. "Vaig tenir la sensació que Natàlia Carrero estava posant la seva vida sobre la taula". Aquell impuls va ser definitiu, i esdevindria, a partir de llavors, una marca de la casa.

"Si publico un llibre a :Rata_ és perquè tinc la necessitat de fer un regal als lectors, oferir-los el mateix que jo he sentit llegint", rebla. El regal, a més, arriba en forma de llibre ben pensat, ben editat i amb un disseny calculat i bellíssim, obra de l'estudi Toormix (<http://toormix.com/ca/>). "A les cobertes només hi ha text. No vull cap pas intermediari entre escriptor i lector". Només frases de l'autor, el nom –també el del traductor– i el títol. "És tot treball tipogràfic, un disseny amb tots els detalls cuidats: solapa amb la foto de l'escriptori de l'autor, foto del moment de redacció a la contracoberta i, a la contrasolapa, un text meu que expliqui per què aquest llibre és a Rata_".

Privacy Settings

Iolanda Batallé Foto: Adrià Costa

Una altra de les idiosincràsies fundacionals és que el nou segell publica totes les obres en castellà i en català, alhora. "Tenim ganes de fer créixer els autors catalans, de fer-los entrar a llocs on no hi són habitualment, i les traduccions et fan arribar més enllà, sobretot a nivell internacional", raona Batallé. "És una política de país i de cultura, de fer créixer els nostres autors al món", sense complexos i convençuda que la duplicitat d'opcions lingüístiques és una gran opció per la difusió de cadascuna de les obres publicades.

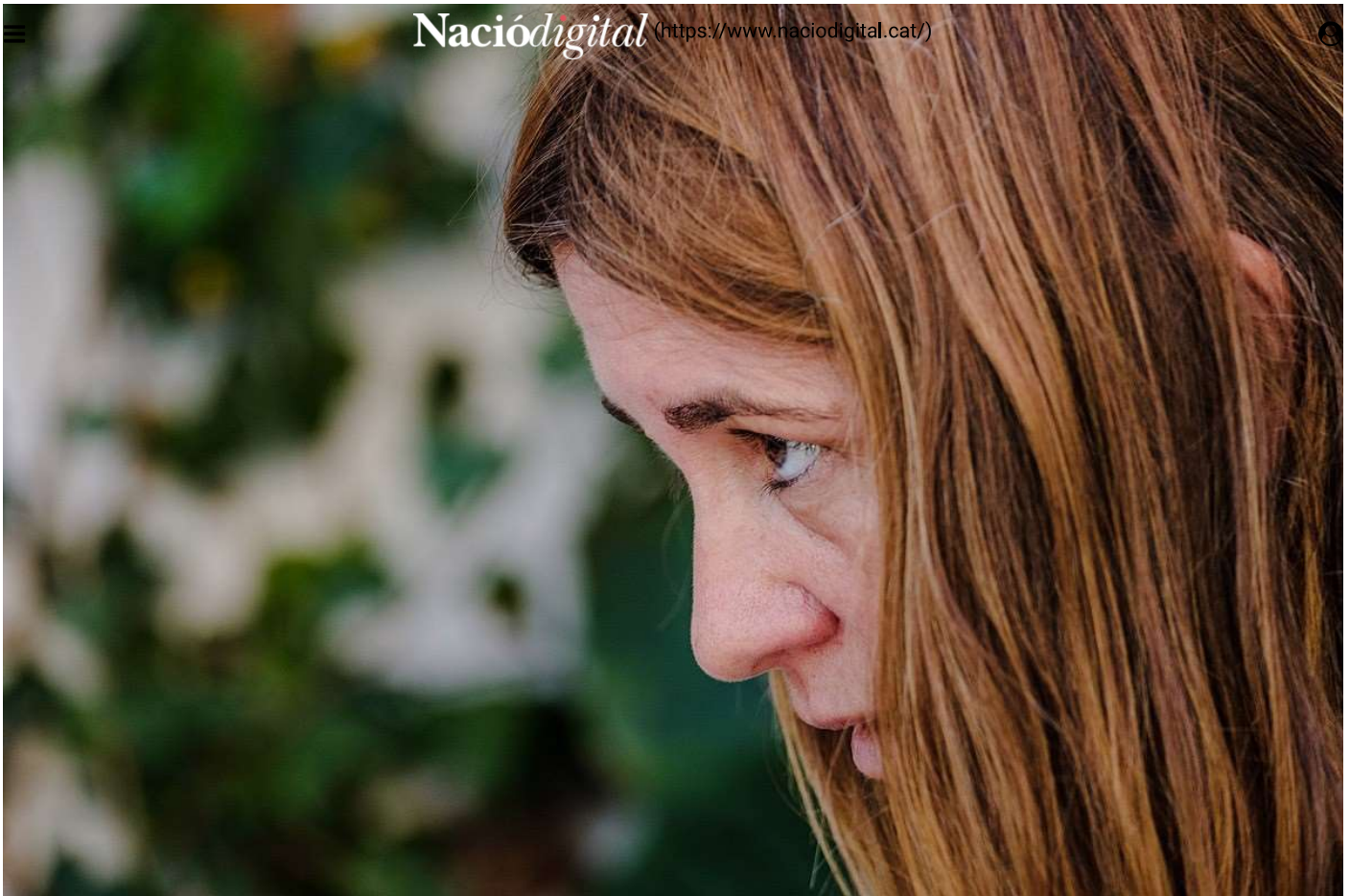
Un naixement amb Sanmao, inèdita a l'estat espanyol

La irrupció apassionada de :Rata_ havia de venir acompanyada de textos que facin remoure, amb valors afegits i històries increïbles al darrere. Cap altra millor carta de presentació que *Diaris del Sàhara*, de Sanmao (<https://ca.wikipedia.org/wiki/Sanmao>). "És l'autora de qui més m'ha costat aconseguir els drets. Es va suïcidar a principis dels anys 90, amb 48 anys. Vaig anar a Taipei (<https://ca.wikipedia.org/wiki/Taipei>) a conèixer el seu germà petit, que és qui ho autoritza tot". Un viatge iniciàtic en molts sentits, una lliçó d'edició, de negociació i, també, de vida. Però Sanmao s'ho val.

Malgrat que encara es manté com una gran desconeguda a casa nostra, l'autora xinesa té un vincle molt gran amb l'estat espanyol. "Neix el 1942 i a Xina és tot un mite. L'any 49 fugí a Taipei, a Taiwan. És una dona molt sensible, que als 10 anys deixa l'escola i als 17 comença a anar pel món, un autèntic esperit inquiet: Alemanya, Anglaterra, França, etc". Als 22 anys diu que vol aprendre castellà. "El pare li diu que se'n vagi a Madrid, que hi ha un amic de la família, que resulta ser el senyor que fundarà el primer restaurant xinès a la ciutat".

Privacy Settings

Iolanda Batallé Foto: Adrià Costa

En aquella època, Sanmao viu a un dels barris més humils de les afores de Madrid i es casa amb un noi andalús del barri de la Concepció. A banda del periple vital, tot un laberint emocional, la literatura de viatges de l'autora és molt representativa d'allò que Batallé vol transmetre amb *:Rata_*. "És una veu potent, molt senzilla, molt directa", constata. "Ella i el seu home semblen el Quixot i Sancho Panza, amb uns diataris que tenen humor i mostren converses imperdibles entre els dos".

Com a singularitat d'aquesta edició que arriba per primera vegada a l'estat espanyol, l'editorial ha publicat els relats de Sanmao en ordre cronològic, amb l'últim dedicat a la Marxa verda, just quan han d'escapar. "Per vital i per tipus de text, Sanmao havia de ser el número u d'aquesta nova aventura", explica, satisfeta, Batallé. Radiant, inquieta, com qui acarona un fill acabat de néixer. "El llibre, a més, porta un plec de fotos, una introducció del Gabi Martínez i un text de la Yu Fen Tai". Una petita joia que esdevé la millor entrada possible a un món que promet remoure, canviar coses i ser pura emoció.

Carles Hac Mor, properament

Una de les novetats més atractives i esperades del segell serà la publicació d'un llibre inèdit de Carles Hac Mor, mort el gener d'aquest 2016 (<https://www.nacioidigital.cat/noticia/102165/carles/hac/mor/infrapoeta/sublim/lletres/catalanes>). "El crític Jordi Marrugat (<https://jordimarrugat.wordpress.com/>) em va portar un inèdit de l'Hac Mor. És el que va escriure els darrers dos anys de vida", subratlla. "Me'l vaig llegir d'una tacada i em va semblar un manifest per *:Rata_*". El llibre és una mena de diàleg platònic amb un punt de deliri absolut. "Serà extens, inclourà mítig i prosa poètica, es carregarà tot el sector i podrem saber què en pensa l'autor de la literatura, de la paraula i de la vida. Em recordava l'*Indigneu-vos!* (Stéphane Hessel, 2011) (<http://www.grup62.cat/llibre-indigneu-vos-94093.html>), però centrat en la literatura".

Les lletres com a forma de vida, com a escut, com a mitjà de propagació d'idees, sentiments, sensacions i plaers. També racons on veure l'obscur i sortir-ne indemne, llocs on meravellar-se i on aprendre a viure i a llegir. Aquesta és la proposta d'un projecte editorial personal i de debò, amb noms, coses i passions que han arribat a les llibreries per conquerir els lectors que vibren amb els detalls i amb les petiteses més exquisides. Com la Iolanda Batallé, l'ànima que fa bategar la Casa Catedral (<http://grupenciclopedia.cat/casa-catedral/>). Com *:Rata_*, que arriba per no parar de bellu

